

Publicerad 2012-03-23 15:35 av Feminaz

Sorgen letar sig in

Du har förlorat någon

Alla hans levda dagar finns kvar inom dig

Förlusten sjunker in i dig undan för undan.

Det tar ett tag innan du kan greppa att prata om honom i dåtid, det blir gärna nutid.

Det sjunker in i dina drömmar, du drömmer förlusten eller att han är död.

Ju längre tiden går känner du att värmen av honom nyss känns längre bort ifrån.

Omedvetet i dina tankar får du påminna dig om, nej just ja det kan jag inte berätta för honom... han är död.

Han är död. Känslan och förnimmelsen utav honom finns som ett inspelat minne i dig och även om du förnuftsmässigt måste medge döden så sjunker insikten in lite i taget i alla skikt av din person.

Det gör ont att skiljas åt, det fortsätter att göra ont, du inser att minnena börjar betyda, du kan inte skapa nya.

Djupt därinne är det förunderligt hur djupt vi binder oss vid varandra.

Kanske därför det tar sin tid för sorgen att göra sin resa inombords.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Feminaz med Poeter.se id #27334 innehar upphovsrätten